

III.

Як Абу-Касим перший раз позбув ся своїх напців.

От таке добро здобувши,
Про товариша забувши,
Абу Касим страх зрадів.
Щоб всі бачили, що справив,
Цінну бутлю він поставив
У вікні, де сам сидів.

Сам він взяв ся міркувати,
Як би відпразникувати
Славний сей здобуток свій ?
Дать на Боже? Учту справить ?
Ні, про се й не думав навіть.
„В лазню я піду як стій!“

Дім як слід поламикавши,
І за пояс ключ заткавши,
В лазню почалавав він.
Тут за вступ прийшлося платити, —
Плюнув, буркнув щось сердитий,
Мов би гризти мусів хрін.

В лазні служба вже пильнує :
Той у него капці заує,
Сей знімає драпний плащ,
Третій ноги натирає,
Той щось в крижах направляє,
Аж хруснув у снічї хрящ.